

Başvuru Tarihi: 14.11.2020
Kabul Tarihi: 28.12.2020

Derleme Makale / Review Article

Sürdürülebilir Muhasebede Denetim Komitesinin Rolü

Fırat ALTINKAYNAK¹

Mehmet GÖZEL²

Öz

Bu çalışmada amaç; finansal raporlardaki sürdürülebilirliğin şeffaflık, güvenilirlik ve zamanlama kapsamında ele alınması ve denetim komitesi yetkinliğinde incelenmesidir. Çalışmanın amacı doğrultusunda; alanyazında denetim komitesi ile sürdürülebilirlik arasındaki ilişkiyi ele alan ulusal ve uluslararası çalışmalar incelenmiştir. Bu özelliği ile çalışma; daha önce yapılan çalışmaların sentezlenmesinin yapıldığı bir derleme çalışma niteliği taşımaktadır. Yapılan incelemeler sonucunda çoğu çalışmada; denetim komitesi üyelerinin finansal tecrübeye sahip ve bağımsız (icracı olmayan üye) olma durumlarının şirket raporlarının kalitesine olumlu etki ettiği tespit edilmiştir. Burada bahsedilen "kalite" kavramı raporların bilgi kullanıcılarına ulaşma süresini, şeffaflığını, güvenilirliğini ve tarafsızlığını temsil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Sürdürülebilir Muhasebe, Kurumsal Sürdürülebilirlik, Denetim Komitesi*

Role of the Audit Committee in Sustainable Accounting

Abstract

The purpose of this study is; to examine the sustainability of the financial reports within the scope of transparency, reliability and timing in the competence of the audit committee. In line with the purpose of the study; national and international studies dealing with the relationship between the audit committee and sustainability were examined. With this feature; this paper is a compilation study where the synthesis of previous studies was made. As a result of the examinations, in most studies; it has been determined that the financial experience and independence of audit committee members has a positive effect on the quality of the company reports. The concept of "quality" mentioned here represents transparency, reliability, objectivity and timely delivering of financial reports for the information users.

Keywords: *Sustainable Accounting, Corporate Sustainability, Audit Committee*

Giriş

Kurumsal yönetim, kurumsal sürdürülebilirlik ve kurumsallaşma gibi kavramlar özellikle son 20 yılda sıklıkla karşımıza çıkmaktadır. Ve bu kavramların güncelliğinde özellikle Enron, Parmalat, Worldcom gibi çok uluslu şirketlerde yaşanan finansal skandalların (Dibra, 2016) ve küresel anlamda yaşanan finansal krizlerin (Erkens vd.,

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Malatya Turgut Özal Üniversitesi, İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi, firat.altinkaynak@ozal.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0003-0960-2254>

² Arş. Gör. Atatürk Üniversitesi, Oltu Beşeri ve Sosyal Bilimler Fakültesi, mehmet.gozel@atauni.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-0955-3344>

2012) etkisinin olduğunu söylemek gerekmektedir. Bu bağlamda şirketlerin yönetim kurulu ve denetim komitesi gibi karar verme ve denetleme organlarının yetki ve sorumlulukları da tartışma konusu haline gelmiştir.

Weisbach (1998) ve Klein'a (2002) göre finansal raporların sürdürülebilirliği, tarafsız denetim ve etkin bir kurumsal yönetimde denetim komitesinin bağımsızlığı önemli rol üstlenmektedir. Denetim komiteleri şirketlerin iç ve dış raporlamalarının takibini üstlendiğinden olası hataların üst düzey sorumlusu olarak paydaşlarla yüzleşmek durumunda kalmaktadırlar. Dolayısıyla denetim komitesi üyelerinin seçilme kriterleri arasında finansal tecrübe ve bağımsızlık gibi öncüller önem arz etmektedir. Burada kullanılan "bağımsızlık" kavramı denetim komitesinin firmanın iç ve dış paydaşları arasında adil değerlendirme yapma durumunu ifade etmektedir. Bu bilgiler ışığında, "sürdürülebilir muhasebe" kavramı bu çalışmada; finansal raporların doğru, eksiksiz ve şeffaf bir şekilde bilgi kullanıcılarına iletilmesi olarak değerlendirilmiştir. Ve bilginin kullanıcılara iletilmesindeki en yetkin görevin de denetim komitesi tekelinde olduğu düşünülmektedir.

Literatür incelendiğinde, muhasebe bilgilerinin raporlanmasındaki gecikmelerin kazançların kalitesini önemli ölçüde zayıflattığını, bilgi asimetrisini artırdığını, yatırımcıların dolandırılma şansını kritik olarak etkilediği göze çarpmaktadır (Hakansson, 1977; Bushman ve Smith, 2001; Sultana vd., 2015). Dolayısıyla bu gibi olumsuzlukların engellenmesi ve paydaşlarla ilişkilerin doğru yürütülmesi hususunda finansal raporların yayınlanmasındaki zamanlama ve denetim komitesinin sürdürülebilir raporlama işlemleri önemli bir görevi üstlenmektedir. Bu bağlamda bu çalışmada amaç; finansal raporlardaki sürekliliğin şeffaflık, güvenilirlik ve zamanlama kapsamında ele alınması ve denetim komitesi kontrolünde incelenmesidir. Çalışma; Giriş, Kavramsal Çerçeve, Literatür Taraması, Tartışma ve Sonuç bölümlerinden oluşmaktadır.

1. Sürdürülebilir Muhasebe

İşletmelerde, muhasebe süreci boyunca elde edilen bilgiler işletmelerin sosyal ve çevresel faaliyetlerinde önemli bir rolü üstlenmektedir. Bu faaliyetler de işletmenin kurumsal sürdürülebilirliği açısından hassasiyet gerektiren faaliyetlerdir. Dolayısıyla, kurumsal sürdürülebilirlikten bahsedildiğinde sürdürülebilirlik muhasebesinin önemine değinmek gerekmektedir (Hernadi, 2012:25).

Tanımı itibariyle sürdürülebilirlik muhasebesi, bir işletme veya üretim tesisinin kurumsal sürdürülebilirliğinin sağlanması adına etkileşimde olduğu çevresel faktörler ile arasındaki ekonomik istikrarın işleyişi hakkında bilgi veren bir alt muhasebe sistemidir. Bu sistemdeki temel amaç işletme ile işletme çevresi arasındaki ilişkilerin raporlanması ve kaydedilmesidir. Sürdürülebilirlik muhasebesi de tıpkı geleneksel muhasebe gibi şirketin üst yönetimine bilgi vermek üzere dizayn edilmektedir. Fakat bu sistemdeki temel farklılık kaynağın sosyal ve çevresel faktörlerden oluşmasıdır. Sürdürülebilirlik muhasebesi, işletmelerde özellikle yasal mevzuatların yerine getirilmesi ve kurumsal şeffaflığın sağlanması adına da önemli rolleri üstlenmektedir (Schaltegger ve Burritt, 2010:378).

Yukarıda verilen bilgiler ışığında bu çalışmada üzerinde durulan esas husus; şirketin finansal raporlarının zamanında ve eksiksiz tamamlanması ve şirketin tüm paydaşlarına iletilmesidir. Dolayısıyla, denetim komitesi gibi üst düzey denetim yetkisine sahip birimlerin işleyişleri ve etkinliği finansal raporların işlevselliğinde önemli bir rolü üstlenmektedir. Bu kapsamda, çalışmanın ikinci kısmında denetim komitesinin işletme sürdürülebilirliğine dair katkıları ele alınmıştır.

2. Denetim Komitesi ve Sürdürülebilirlik

Kurumsal yönetim ve sürdürülebilirlik gibi kavramlar iş dünyasında özellikle muhasebe ve denetim alanlarında birçok değişikliğe yol açmışlardır. Dolayısıyla etkili bir kurumsal yönetim ve sürdürülebilir muhasebe sistemleri için denetim komilerine finansal raporlamanın kalitesini artırması, bilgi asimetri sorunlarını azaltması, denetçilerin performansını, bağımsızlığını ve tarafsızlığını artırması ve risk yönetimini geliştirmesi gibi önemli roller yüklenmiştir (Buallay ve Al-Ajmi, 2019:252).

Tanımı itibariyle denetim komitesi veya denetimden sorumlu komite, şirketin iç kontrollerinden dış finansal raporlamaya ve bağımsız denetçilere kadar olan raporlama sürecinin gözlemciliğini üstlenen bir yönetim kurulu alt komisyonudur (Dezoort vd., 2003:176). Bu tanım üzerinden denetim komitesinin temel görevinin yönetim kurulu ile işletmenin iç, dış denetçileri ve işletme yönetimi arasında köprü oluşturduğunu söylemek yanlış olmamaktadır.

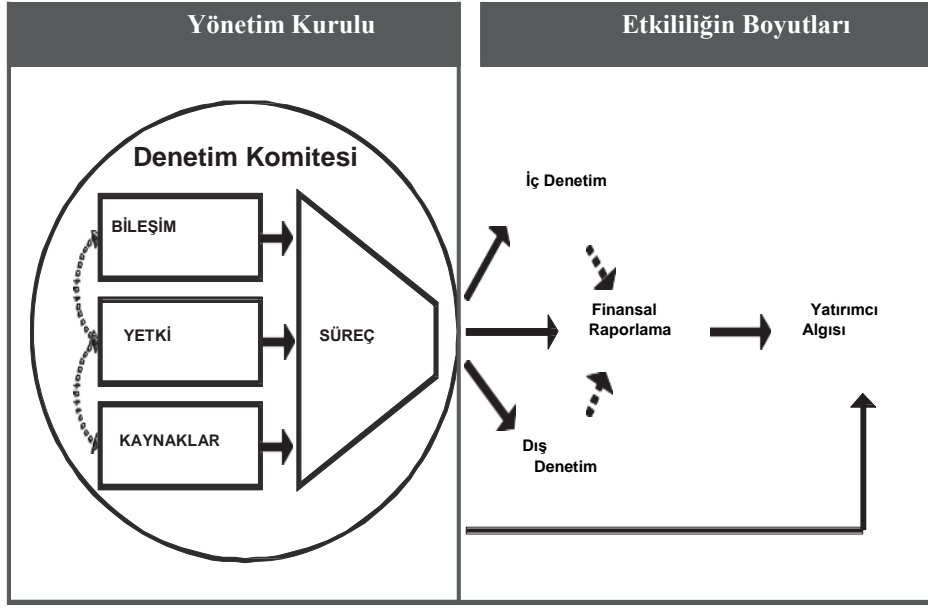
Sermaye Piyasası Kurulu'nun (SPK) denetim komitesine yönelik görev tanımlaması şu ise şekildedir: *“Ortaklığın muhasebe ve iç kontrol sistemi ile bağımsız denetimiyle ilgili olarak ortaklığa ulaşan şikayetlerin incelenmesi, sonuca bağlanması, ortaklık çalışanlarının, ortaklığın muhasebe ve bağımsız denetim konularındaki*

bildirimlerinin gizlilik ilkesi çerçevesinde değerlendirilmesi konularında uygulanacak yöntem ve kriterler denetimden sorumlu komite tarafından belirlenir. Aynı zamanda denetimden sorumlu komite, kamuya açıklanacak yıllık ve ara dönem finansal tabloların, ortaklığın izlediği muhasebe ilkelerine, gerçeğe uygunluğuna ve doğruluğuna ilişkin olarak ortaklığın sorumlu yöneticileri ve bağımsız denetçilerinin görüşlerini alarak, kendi değerlendirmeleriyle birlikte yönetim kuruluna yazılı olarak bildirir” (SPK, 2006:11).

Denetim komitesinin rolü, finansal raporlama, denetim ve genel kurumsal yönetişimin güvenilirliği ile ilgili gözetim konularında kurumsal kurulları temsil etmenin temel sorumluluğunu üstlenmektir. Bu bağlamda denetim komitesini finansal sektörde 'nihai gözlemci' olarak da görülebilmektedir. Dolayısıyla, denetim komitesi, kurumsal yönetim sürecinde önemli bir unsur olarak görülmesinin yanı sıra, bir organizasyondaki finansal raporlama sürecinin kalitesini izlemesi ve geliştirmesi beklenen birincil karar alma organıdır (Mangena ve Pike, 2005:330).

Denetim komitesi, şirket içerisinde genel olarak finansal raporların kalitesini güçlendirmek ve yatırımcıların finansal piyasa ve raporlara güvenirliliğini artırma görevini de üstlenirler (Bédard ve Gendron, 2010:176). Şekil 1’de de görüldüğü gibi denetim komitesi, mali raporlama sürecini denetleyerek ve dolaylı olarak iç kontrol ve dış denetimin gözetimi yoluyla bilgi kalitesini doğrudan iyileştirebilme imkanına sahiptir. Sonuç olarak, iyileştirilmiş bilgi kalitesi ve güçlendirilmiş kontroller, yatırımcıların finansal raporlamanın kalitesi ve finansal piyasaların işleyişi konusunda daha emin olmasına neden olabilir. Yatırımcıların algıları, denetim komiteleri için en iyi uygulamalar olarak kabul edilen uygulamaların benimsenmesinden de etkilenebilir.

Şekil 1. Denetim Komitesi ve Komitenin Etkinliği

Kaynak: Bédard ve Gendron, (2010:176)

Denetim komitesine yönelik tanımlama ve görevler incelendiğinde; denetim komitesinin özellikle şirketin finansal raporlarının güvenli ve şeffaf bir şekilde şirketin paydaşlarına iletilmesinde çok önemli rol oynadığı görülmektedir. Bu anlamda denetim komitesinin finansal raporlamadaki hassasiyetlerinin sürdürülebilirlik muhasebesine de katkı sağladığı göz ardı edilememektedir. Denetim komitesinin finansal raporlamaya dair etkinliği ve verimliliği sürdürülebilirlik anlamında birçok çalışmaya konu olmuş ve bilgi kullanıcılarına da nicel ve nitel faydalar sağlamıştır. Çalışmanın devam eden kısmında, bu çalışmalardan bazılarına yönelik alan taraması yapılmıştır.

3. Literatür Taraması

Alanyazında, denetim komitelerinin özellikle finansal raporlama ve denetim performanslarına yönelik önemli çalışmalar bulunmaktadır. Bu çalışmalardan bazıları aşağıda sıralanmıştır.

Senal ve Arslantaş (2012), çalışmalarında; kurumsal sürdürülebilirlikte geleneksel muhasebe sistemlerinden ziyade sürdürülebilir muhasebe sisteminin daha faydalı olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Bu bağlamda sürdürülebilir muhasebenin çevresel faktörlerden dolayı oluşabilecek yüksek maliyetlere alternatif sunabilecek bir sistem olduğunu ve şirketin finansal raporlamadaki şeffaflığında da etkili olduğunu belirtmişlerdir.

Tüm (2014), yapmış olduğu çalışmada; kurumsal sürdürülebilirlik ile sürdürülebilir muhasebe arasındaki ilişkiyi kuramsal olarak incelemiştir. Çalışma sonucunda, işletmenin sosyal ve çevresel faaliyetlerinden geleneksel muhasebe sistemlerinin yetersiz kaldığını belirtmiş ve buna alternatif olarak özellikle güvenilirlik ve şeffaflık anlamında sürdürülebilir muhasebe sistemini önermiştir.

Cengiz (2015), çalışmasında; 2010-2015 yılları arasında Borsa İstanbul'da işlem gören 140 firmanın denetim komitelerinin etkinliği ile denetim raporlarının yayınlanma süreleri arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Çalışmanın sonucunda denetim komitesi üye sayısı ile raporların yayınlanma süresi arasında negatif anlamlı ilişki gözlemlerken, komite üyelerinin toplantı sayısı ile raporların yayınlanma süresi arasında pozitif ilişki tespit etmiştir.

McMullen ve Raghunandan, 1996 yılında yapmış oldukları çalışmada, Amerikan Borsası'nda faaliyet gösteren 127 şirketin denetim komitelerine ait finansal tecrübe, toplantı sayısı ve üye sayısı gibi kriterleri incelemiş ve kriterlerin tamamının finansal raporlama kalitesi ve sürdürülebilirliğe katkısı olduğu sonucuna varmışlardır.

Krishnamoorthy vd. (2002), anket yöntemi ile tamamlamış oldukları çalışmada; denetim komitesi üyelerinin finansal raporlamadaki verimliliğindeki en önemli kriterin finansal konulardaki tecrübe olduğuna değinmiştir. Bu bağlamda finansal raporlamadaki şeffaflık ve sürdürülebilirliğin ana kaynağı olarak denetim komitesinin önemine de vurgu yapılmıştır.

Mangena ve Pike' ın (2005), Birleşik Krallık' ta işlem gören 262 şirketin denetim komitesi ile şirketlere ait ara raporların yayınlanma kalitesi üzerine yapmış olduğu çalışmada; denetim komitesi üyelerinin finansal tecrübeleri ve bağımsızlıkları ile finansal ara raporların kalitesi arasında pozitif anlamlı ilişki bulmuşlardır. Bununla beraber denetim komitesi üye sayısı ile finansal raporların yayınlanma kalitesi arasında anlamlı ilişki elde edememişlerdir.

Anghel ve Man'ın (2014), Bükreş Borsası'nda işlem gören şirketlere yönelik yapılan çalışmasında denetim komitesi karakteristikleri ile finansal performans (ROA ve ROE) arasındaki ilişki incelenmiştir. Çalışmanın sonucunda; finansal tecrübeye sahip olan denetim komitesi üye oranının, hem varlıkların getirisinin hem de özkaynak kârının gelişimi üzerinde en yüksek olumlu ve önemli etkiye sahip olduğu gözlemlenmiştir. Bu

anlamda finansal sürdürülebilirlikte komite üyelerinin muhasebe ve finans alanında tecrübelerinin olması önemli bir etken olmuştur.

Samaha vd. (2015), denetim komitesi karakteristikleri ile gönüllü açıklama kavramı arasındaki ilişkiyi meta analiz yöntemiyle incelemiş ve bağlamda veri setine 64 şirketi dahil etmişlerdir. Çalışma sonucunda, denetim komitesi üyelerinin sayısı ve finansal tecrübeleri gönüllü açıklama kavramı arasında anlamlı ilişki bulmuşlardır. Başka bir ifadeyle, denetim komitesi üyelerinin etkinliğini finansal raporlardaki şeffaflık üzerinden değerlendirmiş ve bunun sonucunda şirket açısından yatırım imkanlarının arttığını tespit etmişlerdir.

Al-Shaer ve Zaman 2018 yılında yapmış oldukları çalışmada denetim raporlarının güvenilirliğini ve sürdürülebilir denetimi “kaynak bağıllığı teorisi” kapsamında incelemişlerdir. Çalışma sonucunda, özellikle 4 büyük denetim şirketi tarafından denetlenen şirketlerde finansal raporların güvenilirliğinde artışın olduğunu ve bu duruma etki eden en önemli faktörlerin ise denetim komitesi üyelerinin bağımsızlığı ve finansal tecrübeleri olduğunu gözlemlemişlerdir.

Nkak, 2020 yılında yapmış olduğu çalışmada, 2012-2019 yılları arasında Nijerya Borsası’nda işlem gören şirketlerin denetim komitesi üyeleri ile finansal raporların yayınlanma süresi arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Çalışmadan elde edilen bulgular sonucunda, denetim komitesi üyelerinin finansal tecrübeye sahip icracı olmayan üyeler arasından seçilmesinin denetim onaylı yıllık mali getirilerin zamanında sağlanmasına önemli ölçüde katkıda bulunduğu gözlemlenmiştir. Buradan yola çıkarak, denetim komitesinde bulunan üyelerin icracı olmaması (şirket yönetiminden bağımsız) ve finansal tecrübeye sahip olması zaman yönetimi ve süreklilikte de önemli kriterler olarak belirlenmiştir.

Adegboye vd. (2020), Nijerya Borsası’nda işlem gören 10 bankayı ele aldıkları çalışmada; “panel veri analizi” kullanarak denetim komitesinin bağımsızlığı ile denetim komitesinin cinsiyet yapısının muhasebe raporlarının sürdürülebilirliğini pozitif etkilediği sonucuna varmışlardır.

Tartışma ve Sonuç

Sürdürülebilir muhasebe sisteminin denetim komitesi görev sorumlulukları üzerinden aydınlatılmaya çalışıldığı bu çalışmada; sürdürülebilirlik, denetim, finansal

raporlama ve denetim komitesi kavramlarına yönelik bazı kuramsal açıklama ve saptamalar yapılmıştır. Öncelikle, sürdürülebilir muhasebe kavramı şirketin çevresi ile olan finansal raporlama trafiği üzerinden ele alınmış ve bu bağlamda denetim komitesinin yetkinliği ve görev tanımlamaları incelenmiştir. Buna ek olarak, literatürde; denetim komitesi ve finansal raporlama kalitesinin birbirleriyle bağlantı içerisinde olduğu çalışmalar da ele alınmıştır.

Alanyazında bulunan çalışmalar incelendiğinde, çoğu çalışmada; denetim komitesi üyelerinin finansal tecrübeye sahip ve bağımsız (icracı olmayan üye) olduğu durumlarda şirket raporlarının kalitesine yansıdığı gözlemlenmiştir. Burada bahsedilen “kalite” kavramı raporların bilgi kullanıcılarına ulaşma süresini, şeffaflığını, güvenilirliğini ve tarafsızlığını temsil etmektedir. Dolayısıyla denetim komitesi her ne kadar yönetim kurulu bünyesinde bulunan bir alt komisyon olsa bile şirket adına aldığı sorumluluklar hassasiyet ve uzmanlık gerektiren konulardır.

Yukarıda verilen bilgiler ışığında, bu çalışma daha önce yapılan çalışmaların sentezlenmesinin yapıldığı bir derleme çalışma niteliği taşımaktadır. Dolayısıyla; denetim komitesinin finansal raporlamadaki etkinliğine yönelik yapılacak çalışmalara katkı sunabileceği düşünülmektedir. Aynı zamanda; bu çalışmanın şirket yöneticileri, düzenleyici kuruluşlar ve yatırımcılara enformasyon açısından önemli katkılar sağlayacağı da beklentiler arasındadır.

Kaynakça

- Adegboye, A., Ojeka, S., Alabi, O., Alo, U., & Aina, A. (2020). Audit Committee Characteristics And Sustainability Performance In Nigerian Listed Banks. *Business: Theory and Practice*, 21(2), 469-476.
- Al Shaer, H., & Zaman, M. (2018). Credibility Of Sustainability Reports: The Contribution Of Audit Committees. *Business Strategy And The Environment*, 27(7), 973-986.
- Anghel, I., & Man, M. (2014). Study Regarding The Impact of The Audit Committee Characteristics On Company Performance. *Studies in Business and Economics*, 9(2), 5-15.
- Bédard, J., & Gendron, Y. (2010). Strengthening The Financial Reporting System: Can Audit Committees Deliver?. *International journal of auditing*, 14(2), 174-210.
- Buallay, A., & Al-Ajmi, J. (2019). The Role Of Audit Committee Attributes in Corporate Sustainability Reporting. *Journal of Applied Accounting Research*, 249-264.
- Bushman, R. M., & Smith, A. J. (2001). Financial Accounting Information and Corporate Governance. *Journal of Accounting and Economics*, 32(1-3), 237-333.
- Cengiz, S. (2017). Denetim Komitesi Etkinliğinin Denetim Raporlarının Yayınlanma Süresi Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi: Borsa İstanbul’da Bir Uygulama. *Mali Çözüm Dergisi*, 27, 31-60
- Dezoort, T., Hermanson, D. R. & Houston R. W. (2003). Audit Committee Support for Auditors: The Effects of Materiality Justification and Accounting Precision. *Journal of Accounting Public Policy*, (22), 175-199.

- Dibra, R. (2016). Corporate Governance Failure: The Case of Enron and Parmalat. *European Scientific Journal*, 12(16).
- Erkens, D. H., Hung, M., & Matos, P. (2012). Corporate Governance in the 2007–2008 Financial Crisis: Evidence From Financial Institutions Worldwide. *Journal of Corporate Finance*, 18(2), 389-411.
- Hakansson, N. H. (1977). Interim Disclosure and Public Forecasts: An Economic Analysis and A Framework For Choice. *Accounting Review*, 396-426.
- Hernadi, H.B, (2012). Green Accounting for Corporate Sustainability. *Club of Economics in Miskolc TMP 8* (2), 23-30.
- Klein, A. (2002). Audit Committee, Board of Director Characteristics, and Earnings Management. *Journal of Accounting and Economics*, 33(3), 375-400.
- Krishnamoorthy, G., Wright, A. & Cohen, J. (2002). ‘‘Auditors’ Views on Audit Committees and Financial Reporting Quality’’, *CPA Journal*, The New York State Society of CPA, 72 (10): 56–57.
- Mangena, M., & Pike, R. (2005). The Effect of Audit Committee Shareholding, Financial Expertise and Size on Interim Financial Disclosures. *Accounting and Business Research*, 35(4), 327-349.
- McMullen, D. A., & Raghunandan, K. (1996). Enhancing Audit Committee Effectiveness. *Journal of Accountancy*, 182(2), 79.
- Nkak, P. (2020). Audit Committee Characteristics and Audit Report Lag of Quoted Industrial Companies in Nigeria. *IOSR Journal of Business and Management (IOSR-JBM)*, 22(5), 01-09.
- Samaha, K., Khlif, H., & Hussainey, K. (2015). The Impact of Board and Audit Committee Characteristics on Voluntary Disclosure: A Meta-Analysis. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 24, 13-28.
- Schaltegger, S., & Burritt, R. L. (2010). Sustainability Accounting For Companies: Catchphrase Or Decision Support For Business Leaders? *Journal of World Business*, 45(4), 375-384.
- Senal, S., & Aslantaş, B. A. (2012). Kurumsal Sürdürülebilirlik İçin Muhasebe ve Raporlama. *Muhasebe ve Denetime Bakış*, (36), 83-97.
- SPK (2006). Sermaye Piyasasında Bağımsız Denetim Standartları Hakkında Tebliğ (Seri: X, No: 22).
- Sultana, N., Singh, H., & Van der Zahn, J. L. M. (2015). Audit Committee Characteristics and Audit Report Lag. *International Journal of Auditing*, 19(2), 72-87.
- Tüm, K. (2014). Kurumsal Sürdürülebilirlik ve Muhasebeye Yansımaları: Sürdürülebilirlik Muhasebesi. *Akademik Yaklaşımlar Dergisi*, 5(1), 58-81.
- Weisbach, M. S. (1988). Outside Directors and CEO Turnover. *Journal of Financial Economics*, 20, 431-460.